

Nicaragua-kritiker sjunger med i Washingtons kör

Nicaragua-kritiker sjunger med i Washingtons kör

Under de senaste veckorna har en brokig skara skribenter gjort gemensamma angrepp mot Nicaraguas sandinistiska regering: Jaden Hong, en gymnasieelev från Sammamish, Washington, som aldrig har besökt landet; Jared O. Bell, en tidigare utrikestjänsteman vid USAID; Barb Arland-Fye, redaktör för en katolsk tidning i Iowa; och Gioconda Belli, en 76-årig nicaraguansk författare i självvald exil. De har skrivit i allt från The Teen Magazine till New York Times och producerat en rad partiska, dåligt informerade artiklar som upprepar samma gamla välkända lögn om Nicaraguas valda regering.

Biskop Silvio Báez har kallat de vägspärrar som byggdes under kuppöversöket 2018 för "en underbar idé" och sa att han hoppades få se president Daniel Ortega framför en arkebuseringspatrull. Här talar han med en annan präst i Florida där han för närvarande bor.

Deras attacker mot Nicaraguas revolution återspeglar Washingtons argument i dess regimskiftesagenda. Jaden Hong berättar för "Generation Z" i The Teen Magazine att Nicaraguas demokrati håller på att försvinna. Jared O. Bell, som förlorade sitt jobb hos USAID i Managua när Trump stängde myndigheten, klagar i Peace Voice över landets "stulna demokrati". Barb Arland-Fye skriver i The Catholic Messenger med glöd om en viktig organisator av det våldsamma kuppöversöket i Nicaragua 2018. Författaren Gioconda Belli får en gästessä i New York Times för att beklaga sitt "lands diktator".

Belli, född i Nicaragua men bosatt utomlands sedan 1980-talet, har varit kritiker av den sandinistiska regeringen sedan den först återfick makten genom valurnorna 2007. Hennes status som Sandinistkritisk författare säkerställer att NYT, Guardian, Spaniens El País och andra etablerade medier ger henne utrymme att ventilera sin ilska mot en revolution som hon initialt stödde men sedan dess har stämplat som en "fars".

Många av Nicaraguas liberala intellektuella motsatte sig Somoza-diktaturen på 1970-talet, men deras engagemang bleknade när revolutionens inledande glamour övergick i det hårda arbetet med att ta itu med landets fattiga och arbetande människors behov. När vanliga nicaraguaner fick större inflytande och skatterna höjdes för att betala för nya skolor och sjukhus (60 % av landets budget går till sociala program), förtalade de folkets makt som en framväxande "diktatur".

Listan över privilegierade kritiker av den sandinistiska regeringen, vars status ger dem tillgång till New York Times och andra företagskanaler, inkluderar Belli och hennes bror Humberto, tillsammans med Sergio Ramirez (en "romanförfattare förrådd av revolutionen"), journalisten Carlos Chamorro och många fler. Några arbetar direkt för etablerade medier, såsom Wilfredo Miranda (El País) och Gabriela Selser (Reuters). De förmodades vara revolutionära i sin ungdom, men är nu en del av Washingtons

maktapparat och hjälper till att ge näring åt dess imperialistiska agenda.

Av lögnerna i Bellis nyligen publicerade artikel i NYT sticker en ut: att "fredliga demonstranter sköts" under kuppförsoket mot Nicaraguas valda regering 2018. Denna osanning upprepas i de andra tre artiklarna. Belli säger att "studentledda protester" möttes av brutalt, dödligt förtryck?. Hong säger att "dödligt våld" ledde till "355 döda och hundratals skadade". För Arland-Fye var det en "dödlig tillslagskampanj". Att demonstranterna var långt ifrån "fredliga" är uppenbart med tanke på att 22 poliser dödades och över 400 skadades i attacker som inleddes från de hundratals vägspärrar som kuppmaakarna reste över hela landet.

De "fredliga demonstranterna". Från kuppförsoket 2018. Foto: Carl David Goette-Luciak.

Arland-Fyes sykofantiska artikel handlar om oppositionsfiguren biskop Silvio José Báez Ortega. Prästen har kallat kuppmaakarnas vägspärrar för "en underbar idé" och sa att han hoppades få se president Daniel Ortega framför en arkebusering. Biskopsrådet i Iowa, för vilket Arland-Fye skriver, har just tilldelat Baez ett "fredspris".

Antydning att Trump följer en Ortega-"strategi" förekommer i två av artiklarna: det kunde knappast vara mer absurt. Till skillnad från Ortega bygger Trump inte offentliga sjukhus, han avvecklar Medicare. Till skillnad från Ortega styr han inte heller över ett land som förespråkar övergången till förnybar energi; inte heller bygger han 7 000 prisvärda bostäder varje år. Trump skär istället drastiskt ner på de federala utgifterna för sociala behov.

I stället för att följa en nicaraguansk "strategi" för fredligt samarbete med sina grannar har båda Trump-administrationerna (och Bidens, båda i linje med Reagans 1985) otroligt nog förklarat Nicaragua som ett "extraordinärt hot mot USA:s nationella säkerhet". Men det är Nicaraguas anmärkningsvärda kamp mot fattigdom, som inte nämns i artiklarna, som Washington ser som det verkliga "hotet", eftersom den utmanar den nyliberala ordningen.

Artikeln av Jared Bell, den tidigare USAID-anställda, är kanske oavsiktligt den mest avslöjande. Före kuppförsoket 2018 spenderade USAID miljontals dollar på att skapa Nicaraguas anti-sandinistiska medieapparat. Efter att kuppförsoket misslyckades stängde den sandinistiska regeringen med rätta icke-statliga organisationer och mediebolag som finansierades av USAID eller dess hjälporgan, National Endowment for Democracy. De gjorde det baserat på lagstiftning som var utformad efter USA:s lag om registrering av utländska agenter. Trots detta fortsätter denna finansiering "den går till anti-sandinistiska grupper i Costa Rica och i USA självt.

USAID hade upprätthållit en nicaraguansk närvaro genom att ha anställda som Bell på den amerikanska ambassaden i Managua. Deras roll, som hans artikel tydliggör, var inte att hjälpa regeringen att bekämpa fattigdom utan att engagera sig med "förvisade civilsamhällesledare och oberoende journalister" som motsatte sig revolutionen. "Oberoendet" för amerikanska statsfinansierade journalister är, enligt dem, obestridligt.

Samtidigt verkar USAID, även om det formellt är oberoende, nu under ledning av utrikesdepartementet med Marco Rubio som

högsta chef. Och dess hemliga arbete fortsätter.

Den sorgligaste av de fyra artiklarna är skriven av tonåringen Jaden Hong. Om han skulle besöka Nicaragua skulle han själv se hur unga människor har gratis och god utbildning ända upp till universitetsnivå. Han skulle se hur regeringen har åtgärdat undernäring hos ungdomar genom att ge dem alla gratis skolmåltider. Han skulle notera att parker, lekplatser och idrottsanläggningar har dykt upp runt om i landet.

Framför allt, om han deltog i en av de frekventa massdemonstrationerna till stöd för regeringen, kanske han skulle förundras över att de flesta av dem runt omkring honom är andra ungdomar. Till skillnad från Gioconda Belli är de för unga för att minnas revolutionsåren på 1980-talet. Men de är gamla nog att inse revolutionens framgångar, och vara fast beslutna att skydda dem från Washingtons attacker.

John Perry och Roger D. Harris, AFGJ och Nica Notes 250821 (ZT)

NicaNotes: A quartet of Nicaragua critics sings from Washington's songbook

Stöd Kubas matsuveränitet!

Nu är Svensk-Kubanska igång med stöd till ett agroekologiskt jordbruksprojekt! Bidra du också till den kubanska visionen för matsuveränitet, starka lokalsamhällen, och hållbart jordbruk!

Svensk-Kubanska ger stöd till ett småskaligt projekt till en agroekologisk gård i Las Lajas i provinsen Cienfuegos. I första hand gäller det att kunna köpa in bevattningsutrustning. Vi behöver få ihop 150 000 kr. Vill du bidra? Sätt in valfri summa på PG 23 57 15 ? 0 ELLER Swish 123 182 37 72. Märk betalningen "agroekologi". Stort tack.